

Tilbagesøgning af ulovlig støtte

- Sag C-349/17, Eesti Pagar
- Sag C-627/18, Nelson
- Sag C-199/06, CELF

Danish State Aid Law Association
28 september 2021
Michael Honoré

Eesti Pagar – De juridiske temaer i overblik

- Støtte til produktionsanlæg medfinansieret af en EU strukturfond. Ydet efter GBER.
- Ej tilskyndelsesvirkning pga projekt påbegyndt før støtteansøgning indgivet.
- GBER derfor ej overholdt (ej tilskyndelsesvirkning) => støtten er ydet ulovligt
- Estiske myndigheder tilbagesøger af egen drift (efter nationale regler)
- Støttemodtager fører retssag imod NM : "ingen pligt til tilbagesøgning, Ber. FV + forældelse + renteberegning
- KOM afgivet *amicus curiae* indlæg i nationale sag (§ 37)
- 5 præjudicielle spørgsmål til EUD
 - Spm 1: Fortolkning af kravet om tilskyndelsesvirkning. Svar: §§ 55-82
 - Spm 2: Pligt til tilbagesøgning i fravær af en KOM beslutning herom? Svar: §§ 83 – 95
 - Spm 3: Berettigede FV hos støttemodtager, når MS fejltolker GBER ? Svar §§ 96 – 106
 - Spm 4: Hvilken forældelsesfrist gælder? Svar §§ 107 – 128
 - Spm 5: Skal der også kræves renter og i givet fald hvilken rentesats og beregningsregler ? Svar §§ 129 - 142

Spm 2: Har MS pligt til tilbagesøgning, når KOM ikke har truffet beslutning herom?

Dom §§ 83 - 95

- Anmeldelsespligten udgør et af de grundlæggende elementer i kontrolordningen på området for statsstøtte (§ 56)
- Støtte ydet uden at overholde GBER er ulovlig (ydet i strid med artikel 108, stk. 3) (§87)
- Artikel 108, stk. 3, har direkte virkning (§ 88)
- De nationale domstole skal sikre overholdelse af artikel 108, stk. 3 (§89)
- EU-retlige bestemmelser med direkte virkning ... forpligter alle myndigheder i medlemsstaterne, dvs. ikke alene nationale domstole, men også alle administrative organer, herunder decentrale myndigheder (§ 90)

”92. Det følger heraf, at **når en national myndighed konstaterer**, at støtte, som den har tildelt i medfør af forordning nr. 800/2008, ikke opfylder de fastsatte betingelser for at være omfattet af fritagelsen fastsat i denne forordning, påhviler det denne myndighed mutatis mutandis at overholde de samme betingelser som de i nærværende doms præmis 89 anførte, herunder pligten til **på eget initiativ** at tilbagesøge den ulovligt tildelte støtte.”

Spm 3: Berettigede forventninger hos støttemodtager, når en national myndighed fejltolker GBER?

Dom §§ 96 – 106

”98. ... Der kan for principielt ikke bestå en berettiget forventning hos støttemodtagerne om, at den støtte, som de har modtaget, er lovlige, medmindre den er blevet ydet under iagttagelse af den i denne artikel fastlagte procedure ...

”104. princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke kan påberåbes over for en præcis bestemmelse i en EU-retsakt, og den omstændighed, at en national myndighed, der anvender EU-retten, har handlet i strid hermed, kan ikke skabe en berettiget forventning hos en erhvervsdrivende om en behandling, der strider mod EU-retten ...” (§ 104)

Spm. 4: Forældelse ?

Dom §§ 107 – 128

”108. ... tilbagesøgningen af den ulovlige støtte, når der ikke foreligger EU-bestemmelser på området, skal foretages i overensstemmelse med reglerne for gennemførelse fastsat i gældende national ret.

109-110. ... den tiårige frist, der er omtalt i artikel 15 i forordning nr. 659/1999, finder hverken direkte, indirekte eller analog anvendelse på en sådan tilbagesøgning

112-113. Forældelsesfrister har helt generelt har formål at tjene retssikkerheden. For at opfylde dette formål skal fristen være fastsat på forhånd. Enhver »analog« anvendelse af en forældelsesfrist skal kunne forudses af den retsundergivne med tilstrækkelig sikkerhed. En analog anvendelse af fristen på ti år i forordning nr. 659/1999 kan ikke i denne sag forudses med tilstrækkelig sikkerhed af en retsundergiver som Eesti Pagar.

114. Nationale forældelsesregler er uden betydning for muligheden for, at KOM kan kræve tilbagesøgning efter udløbet af de nationale forældelsesfrister, men inden for 10-års fristen i forordning nr. 659/1999

In concreto ingen forældelse

- Forordning 2988/95 (EU-Strukturfondsforordningen) fastsætter en forældelsesfrist på 4 år
- 4-års fristen begyndte at løbe, da EAS godkendte EP's støtteansøgning den 10. marts 2009, og fristen blev afbrudt 22. januar 2013 (eller ved kontrollen i december 2012) => ingen forældelse

Spm 5: Beregning af renter ...

Estisk ret gjorde det ikke muligt at kræve renter fra det tidspunkt, hvor støtten blev udbetalt, til tidspunktet for tilbagesøgningen (AG § 162).

Pligten til at betale renter (§§ 131-134)

- Hovedformålet med tilbagebetalingen af ulovligt ydet statsstøtte er at fjerne den konkurrencefordrejning, som er forårsaget af den konkurrencefordel, som er opnået ved en sådan støtte.
- Den uretmæssige fordel vil ligeledes have bestået i, dels at den pågældende ikke betalte renter, der skulle have været erlagt af den pågældende støtte, hvis denne havde måttet låne beløbet på markedet, i den periode, hvor ulovligheden forelå, dels en forbedring af den pågældendes konkurrencemæssige stilling over for andre erhvervsdrivende på markedet, i den nævnte periode (jf. CELF, præmis 51).
- Der er pligt til at betale renter, uanset at national ret ikke giver hjemmel hertil. Herved genoprettes den oprindelige situation og der sker fuld ophævelse af konkurrenceforvridningen (jf. CELF og Residex Capital IV, C-275/10).

Principper for renteberegning (§§ 135-142)

- Tilbagesøgningen af ulovlige støtte ... skal foretages i overensstemmelse med reglerne i gældende national ret.
- Rentebestemmelserne i EU's Procedureforordning (artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 659/1999 eller artikel 9 og 11 i forordning nr. 794/2004) kan ikke anvendes direkte eller analogt.
- National lovgivning skal overholde ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet
- En national regel, der forhindrer en national ret eller myndighed i at drage alle konsekvenser af en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, tredje punktum, TEUF, skal anses for uforenelig med effektivitetsprincippet (140)
- Artikel 108, stk. 3, TEUF kræver, at støttemodtageren pålægges at betale renter for hele den periode, hvor den pågældende modtog denne støtte, og "til en sats, der svarer til den sats, som ville være blevet anvendt, hvis han havde måttet låne den pågældende støtte på markedet i den nævnte periode". (§141)

Ctr. AG § 171: " ... renteberegningen ... skal foretages i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 659/1999, ... og artikel 9 og 11 i forordning nr. 794/2004 hvorefter renterne skal beregnes med renters renter og den rentesats, der anvendes, ikke må være lavere end referencesatsen. "

DISKUSSION – PLIGTEN TIL TILBAGESØGNING

Hvornår har NM pligt til at tilbagesøge af egen drift ?

”92. ... når en national myndighed **konstaterer**, at støtte ... ikke opfylder de fastsatte betingelser for at være omfattet af fritagelsen fastsat **i denne forordning** ... påhviler det denne myndighed ... pligten til på eget initiativ at tilbagesøge den ulovligt tildelte støtte.”

Ikke kun GBER-sager

- Dommen handler kun om overholdelse af GBER eller ej. Må gælde i alle situationer, hvor der foreligger ulovlig støtte (fx Covid-19 støtte ydet efter TF)

Hvornår ”konstaterer” en myndighed, at der foreligger ulovlig støtte?

- AG Wathelet (§110-112): Det kan ikke kræves, at tilsidesættelsen af GBER er ”åbenbar”. Samtidig er det heller ikke tilstrækkeligt, at der foreligger ”en vis tvivl” ift overholdelsen af GBER.
 - ⇒ NM skal nå til den konklusion (”konstatere”), at der foreligger ulovlig støtte.
- Hvad hvis der kun er ”en vis tvivl” hos myndigheden ? Skal myndigheden søge denne tvivl afklaret ved at undersøge forholdet nærmere, eller kan myndigheden holde sig i bevidst uvidenhed ?
 - Fx myndigheden opdager selv, at der ligger ’gamle sager’ med statsstøtte ..
- I praksis handler det nok om at kunne bevise, at myndigheden var i ”ond tro” om problemet ...
- Spørgsmål om ”burde-viden” ?
 - Efter en dialog med EU-KOM hvor KOM gør NM opmærksom på problemet (fx ifm anmeldelse af en ny ordning, hvor KOM får kendskab til den historiske ordning).
 - Efter henvendelse fra en virksomhed, hvor myndigheden gøres opmærksom på forholdet.
 - Spørgsmål fra politikere
 - Omtale i pressen
- Selv hvis NM får en henvendelse eller ’nys’ om ulovlig støtte: Hvor mange kræfter skal den ligge i sin undersøgelse? Husk, at det kan være komplekst, fx ift MØOP, statsstøtteretlig selektivitet, tilregnelse, etc (hvor selv KOM ofte begår fejl) ...
- Er det nok med en ”prima facie”-vurdering?
- I tvivlstilfælde kan man altid spørge EU-KOM ...

Klagers rettigheder, hvis en myndighed forholder sig passiv ?

Ex: Virksomhed har i efteråret 2020 henvendt sig til en myndighed og gjort opmærksom på mulig ulovlig støtte siden 2018. Myndigheden foretager ingen tilbagesøgning.

Hvad kan klager gøre ved dette ?

1. Anlægge sag ved de nationale domstole med påstand om, at der skal ske tilbagesøgning (evt. kombineret med et erstatningskrav imod NM)
2. Statsstøtteklage til EU-KOM
3. Traktatkrænkelserklage til EU-KOM, jf. artikel 258.

Ad 1: Dette må være det mest oplagte, da vi har at gøre med en artikel 108, stk. 3-overtrædelse, som påses eksklusivt af de nationale domstole

Ad 2: Dette er ikke lige så oplagt, da EU-KOM kun kan pålægge tilbagesøgning, hvis støtten er uforenelig med det indre marked. En klage til KOM vil derfor kun give mening, hvis man også anser støtten for uforenelig - og i så fald er vi tilbage ved en "klassisk" situation om uforenelig støtte. Pointen med klagen skulle være at få sanktioneret ulovligheden – ikke uforeneligheden. (*)

Ad 3: Man kunne overveje dette spor, men KOM har frit skøn hér til at tage sagen eller lade den være (+ mulighed for tvangsbøder).

TEUF Artikel 258: "Finder Kommissionen, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaterne, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol."

() Man kunne anføre, at der foreligger et selvstændigt problem med ny støtte forbundet med den manglende tilbagesøgning, og at denne støtte aldrig kan være en støtteberettiget omkostning, der kan erklæres for forenelig.*

Rækkevidden af Eesti Pagar, hvis støtten erklæres for forenelig ?

- Efter at have modtaget henvendelsen fra virksomheden suspenderer NM støtten og anmelder den til EU-Kommissionen.
- Støtten vil sandsynligvis kunne erklæres forenelig 'ex tunc' (siden 2018). Mange former for støtte kan godkendes 'på bagkant'
 - Ex 1: Støtte til public service, jf. KOM's Retningslinjer om SGEI støtte (fra 2011/2012)
 - Ex 2: Støtte til bredbåndsudrulning, jf. KOM's Retningslinjer om støtte til bredbåndsudrulning (fra 2013)

Spørgsmål: Kan NM vinde retssagen, når støtten nu er blevet anmeldt til KOM?

- NM gør gældende, at retssagen skal suspenderes, mens KOM behandler anmeldelsen.
- Klager gør gældende, at KOM-sagen er uden relevans for retssagen, idet denne sag handler om ulovligheden og ikke forenelighed ...

Svar: Nej

- Støtten var jo ulovlig i perioden 2018-2020, så den fulde støtte skal stadig tilbagesøges for denne periode, jf. Eesti Pagar, [inkl. renter](#).
- Sagsøger vil således vinde sagen (og blive tilkendt sagsomkostninger).
- NM skal således formelt set tilbagesøge støtten inkl. renter fra støttemodtager.
- Cf. også sag C-1/09, CELF (II)

”En national ret, som på grundlag af artikel 88, stk. 3, EF skal tage stilling til en anmodning om tilbagesøgning af ulovlig statsstøtte, kan ikke udsætte sin afgørelse om denne anmodning, indtil Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har udtalt sig om støttens forenelighed med fællesmarkedet efter annullationen af en forudgående positiv beslutning.” (Sag C-1/09, CELF)

KOM godkendelsen vil dog få materiel betydning for støttemodtager ...

- Hvis KOM senere godkender støtten, kan NM yde støtten på ny – denne gang som forenelig støtte (dog uden ”ulovlighedsrenterne”).
- Nettoforskellen for støttemodtager er 'betaling' af renter for perioden 2018-2020. Dermed (reelt) tilbage ved CELF-doktrinen og betaling af ulovlighedsrenter ...

Praktisk betydning af Eesti Pagar, hvis støtten er forenelig ?

Sag C-199/06, CELF - i en nøddeskal.

- Støtte ydet ulovligt af franske stat til CELF
- Støtte blev efterfølgende godkendt af EU-Kommissionen
- EU-D statuerer i dommen, at der skal betales ”ulovlighedsrenter” for ulovlighedsperioden (= fra støtten blev ydet til KOM-godkendelse foreligger)

Betydning nr. 1: Renter vs. hovedstol

- CELF-dommen regulerer den situation, hvor støtte er blevet godkendt af KOM som forenelig støtte. Her skal ‘alene’ betales ulovlighedsrenter for perioden fra støtten blev ydet til KOM godkendelse forelå.
- I Eesti Pagar-situationen véd vi principielt ikke, om støtten kan godkendes af KOM. Vi véd kun, at der foreligger ulovlig støtte. Det er muligt, at støttemodtager i sidste ende ‘kun’ kommer til at betale ulovlighedsrenter, men vi véd det ikke. Indtil denne viden foreligger, skal hele støttebeløbet betales tilbage.

Betydning nr. 2: Ex officio-pligten

- CELF-dommen har hidtil syntes at forudsætte, at en klager aktivt anlægger retssag og dér får dom for betaling af ulovlighedsrenter (fx Viasat mod TV 2).
- I Eesti Pagar-dommen ligger pligten hos den nationale myndighed.
- Det kan dog diskuteres, hvad dette konkret har af betydning ift. håndhævelsen, jf. ovenfor.
 - a. Officialmaksimen Som UP gælder jo forhandlingsmaksimen (det kontradiktoriske princip), men hér er der jo en ex officio-pligt. Man kunne anføre, at officialmaksimen gælder ifm retssagen, så ND selvstændigt kan inddrage alle relevant hensyn .. men også så sent fremsatte anbringender ikke prækluderes mv. (se også Van Schijndel og Peterbroeck-dommene).
 - b. Forældelse: Det giver ikke mening at lade en ex officio tilbagesøgningspligt forælde, jf. Nelson ...

Betydning nr. 3: Støttemodtager er afskåret fra støtten, mens KOM behandler anmeldelsessagen.

- Støttemodtager råder ikke over støttebeløbet, mens sagen verserer for KOM. Et igangværende projekt kan fx blive stoppet.
- Kan være langvarig sagsbehandling (incl. risiko for, at sagen indbringes for EU-Domstolen)

FORÆLDELSE – I LYSET AF NELSON DOMMEN

Forældelse ifm. tilbagesøgning – Nelson dommen

EU-Domstolens dom af 30. april 2020 i sag C-627/18, Nelson.

- Portugisisk støtteordning til fordel for svineavlere m.fl.
- 1994-1996 : Nelson modtog ca. 7.500 EUR i støtte.
- 1999 : KOM negativ beslutning med krav om tilbagesøgning af støtte inkl. renter.
- Først i 2013 indledte de portugisiske myndigheder aktiv inddrivelse af kravet. Beløb var nu væsentligt højere på grund af de påløbne renter.
- Nelson modsatte sig at tilbagebetale støtten med henvisning til nationale forældelsesregler, der indebar 5-årig forældelse. (+ Alle forfaldne renter for perioden forud for den 26. juni 2008 var forældet.)
- Spørgsmål og Svar 1: Den 10-årige forældelse i Forordning 659/1999 gælder kun ift. KOM sager, jf. Eesti Pagar (§29-33)
- Spørgsmål og Svar 4: Nationale forældelsesregler og effektivitetsprincippet.
- Der forelå en pligt for myndighederne til at tilbagesøge støtten, og at nationale forældelsesregler skulle anvendes på en sådan måde, at de ikke gør tilbagesøgning praktisk umulig, og således, at der fuldt ud tages hensyn til Unionens interesse.
- Tilbagesøgningsforpligtelsen er først opfyldt, når støtten er fuldt ud tilbagesøgt, inklusive alle renter, jf. bl.a. CELF-dommen (§§ 41ff).
- Hvis det medgives, at renter af ulovlig støtte er forældede, fordi de nationale myndigheder efterkom denne pligt for sent, vil den fuldstændige tilbagesøgning af støtten i praksis blive umuliggjort, og EU-bestemmelserne om statsstøtte ganske miste deres effektive virkning (§§ 56 ff.).
- En myndighed råder ikke over noget skøn i forhold til denne pligt. Derfor er modtageren af en ulovligt ydet individuel støtte ikke stedt i uvished, når EU-Kommissionen har vedtaget en beslutning, der kender denne støtte uforenelig og stiller krav om tilbagesøgning af denne.
- Retssikkerhedsprincippet derfor ikke til hinder for fuld tilbagebetaling (se præmis 58 ff.).

Konklusion: Effektivitetsprincippet og kravet om fuld tilbagesøgning er til hinder for nationale forældelsesregler, der måtte hindre tilbagesøgning af både hovedstolen og renterne. (§61)

Forældelse i sager om tilbagesøgning efter Eesti Pagar

- I Eesti Pagar blev EU-D alene spurgt om 10-årig forældelse vs. Nationale forældelsesregler.
- EU-Domstolens svar betød, at der ikke indtraf forældelse: De nationale myndigheder havde ageret inden for de relevante forældelsesfrister (4 år).
- EU-D fik derfor ikke forelagt spørgsmålet om rækkevidden af effektivitetsprincippet og havde ikke anledning til at bringe det op af egen drift.

Synspunkt:

- Nelson-doktrinen bør også gælde i sager om ex officio tilbagesøgning ("Eesti Pagar-sager").
- Hvis det kan konstateres, at en national myndighed havde en pligt til at foretage ex officio tilbagesøgning, kan denne pligt ikke efterfølgende forældes.
- Ellers ville man belønne den myndighed, der "blot lader tiden gå" – i strid med grundsætningen '*nemo auditur*' (estoppel).

"One cannot invoke one's own wrongdoing to one's own benefit"

Den praktiske betydning af Nelson og Eesti Pagar

- Klagere har større muligheder for at anlægge sager om tilbagesøgning af ulovlig støtte ved de nationale domstole, når de ikke skal iagttage de danske forældelsesfrister. + Svært for klager at bevise, hvornår myndigheden havde en handlepligt (og forældelsesfristen skulle være begyndt).
- En retssag kommer således ikke til at handle om forældelse, men derimod om substansen (forekomsten af eventuel ulovlig støtte).

Perspektivering

Hvad med sager om ulovlighedsrenter? Hvis man accepterer, at der også foreligger en ex officio forpligtelse til at tilbagesøge ulovlighedsrenter, kan denne pligt heller ikke forældes. Centralt spørgsmål ifm. TV2-sagen, hvor spørgsmålet om forældelse fylder en del.

Forældelse (fortsat)

- Nelson-dommen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt NM pligt til at foretage tilbagesøgning kan forældes.
- Nelson-dommen vedrører ikke spørgsmål om, hvor langt tilbage i tid en NM kan søge støtte tilbagebetalt.

Ex:

- NM får en henvendelse ("klage") i juli 2021 om mulig støtte ydet ved dokument (fx garantierklæring) dateret 1. oktober 2019.
- NM begynder at undersøge sagen, men er først færdig med sin undersøgelse i oktober 2024 – efter at have involveret EU-Kommissionen og ekstern advokat. Man påtænker tilbagesøgning, men må konstatere, at det nu er 5 år siden, at støtten blev ydet, og 3 år og 3 måneder siden man blev gjort opmærksom på forholdet.
- Kan NM i dette tilfælde være forhindret i at foretage tilbagesøgning (pga. egen langsomhed)?
- Svaret skal måske findes i Forældelseslovens § 3, stk. 2:

*"Stk. 2. Var **fordringshaveren ubekendt med fordringen** eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren **fik eller burde** have fået kendskab hertil."*

- Klager kunne hævde, at NM var "ubekendt med fordringen eller skyldneren", indtil NM's undersøgelser var tilendebragt, og at forældelsesfristen derfor først begyndte at løbe i oktober 2024.
- NM (der ikke ønsker at tilbagesøge) kunne hævde, at NM "burde" have fået kendskab til fordringen på et tidligere tidspunkt, fx ifm. henvendelsen fra klager, og at forældelsesfristen derfor begyndte at løbe fra juli 2021, hvilket nu er over 3 år siden.
- Også hér vil det EU-retlige effektivitetsprincip kunne spille en rolle, så man ikke belønner MS, der jo kan have en interesse i at beskytte en støttemodtager .. (måske endda gennem EU-konform fortolkning af forældelsesloven).

Forældelse (fortsat)

Generaladvokat Øe forslag til afgørelse af 12. december 2019 i Nelson-sagen

”83. I øvrigt bør det have in mente, således som generaladvokat Jacobs anførte i Alcan Deutschland-sagen (58), at en forældelsesregel efter sin beskaffenhed giver anledning til problemer, når den anvendes på området for statsstøtte.

84. En sådan regel forudsætter nemlig, at der er et modsætningsforhold mellem myndighedernes og borgerens interesser. Det er sædvanligvis i myndighedens interesse at indlede tilbagesøgning af de udbetalte beløb så hurtigt som muligt efter, at den er blevet klar over, at en afgørelse om tildeling af en økonomisk fordel var ulovlig. Borgeren har derimod interesse i bevare den opnåede fordel. Myndighedens og borgerens interesser kan imidlertid være sammenfaldende, såfremt en statslig myndighed bevidst har tilsidesat EU-retten ved at yde støtte, og medmindre myndigheden har ændret sin politik, har den følgelig interesse i, at modtageren bevarer den fordel, denne har opnået i strid med EU-retten, eftersom myndigheden selv tilsidesatte denne.”

RENTEBEREGNING

Beregning af renter

Principper for renteberegning (§§ 135-142)

- Artikel 108, stk. 3, TEUF kræver, at støttemodtageren pålægges at betale renter for hele den periode, hvor den pågældende modtog denne støtte, og ”til en sats, der svarer til den sats, som ville være blevet anvendt, hvis han havde måttet låne den pågældende støtte på markedet i den nævnte periode”. (§141)

- ⇒ Hvad menes med ”til en sats, der svarer til den sats, som ville være blevet anvendt, hvis han havde måttet låne den pågældende støtte på markedet i den nævnte periode” ?
- ⇒ Hvordan beregnes dette i praksis ? Skal der foretages en tilbageskuende vurdering af låntagers kreditværdighed og rating ?
- ⇒ Hvad følger af ækvivalensprincippet (”den gældende nationale lovgivning ikke være mindre gunstig ved anvendelsen af artikel 108, stk. 3, i TEUF end den, der gælder for tilsvarende indenlandske situationer”)

Konkurrencelovens § 11a, stk. 5

”... KFST fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte.

Forrentning skal ske med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.”

Cf. også Konkurrencerådets Afgørelse fra juni 2011 (Hellers Yachtværft)

4.3.1 Renter

- 67 Konkurrencelovens § 11 a, stk. 5, 2. pkt., giver Konkurrencerådet mulighed for at fastsætte renter for ulovlig støtte, der kræves tilbagebetalt. Bestemmelsen er ændret i forbindelse med den seneste revision af konkurrenceloven. Ændringen af stk. 5 trådte i kraft den 1. oktober 2010.¹⁷ Ændringen har dermed betydning for støtte udbetalt den 1. oktober 2010 og senere. Nærværende sag vedrører både en periode forud for 1. oktober 2010 og en periode fra 1. oktober 2010 og frem. Renterne skal således beregnes forskelligt for de to perioder.
- 68 Fælles for renteberegningerne er, at Konkurrencerådet kan påbyde, at der betales renter frem til tilbagebetaling af støttebeløbet sker. I nærværende sag beregnes der renter frem til betalingen sker. Renterne i dette afsnit opgøres pr. 22. juni 2011, der er datoen for nærværende afgørelse.
- 69 Renterne for perioden fra juni 2004 til og med september 2010 skal beregnes efter rentelovens regler.¹⁸ Renterne for perioden fra oktober til december 2010 skal beregnes i henhold til EU's statsstøtteregler.¹⁹
- 70 Det følger af rentelovens § 5, stk. 1, at renten skal fastsættes til en årlig rente, der svarer til den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. 1. januar og 1. juli i det pågældende år tillagt 7 procentpoint. De relevante rentesatser fremgår af nedenstående Tabel 2.



Michael Honoré (LL.M. Bruges)

Partner

+45 42 45 48 54

mih@hfa-law.dk

Web: hfa-law.dk